

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. Ботевград, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Ц. П.

при участието на секретаря И. Стр. Т.
като разгледа докладваното от Н. Ц. П. Административно наказателно дело № 20231810200219 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59- 63 от ЗАНН.

Предметът на обжалване:

Електронен фиш серия К № * издаден от ОДМВР-София, с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/ на В. О. Р., ЕГН ***** – законен представител на М. пул ООД, ЕИК * е наложена „глоба” в размер на 50 (двеста) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДВП.

Становищата на страните:

В подадената жалба от В. О. Р., чрез адв. А. И.-САК, е описано искане за отмяна на така издадения Електронен фиш като неправилен и незаконосъобразен.

Ответната страна ОД на МВР- София редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание. Постъпила е писмена защита, чрез гл. юрик. И., с която моли Съдът да остави без уважение жалбата на жалбоподателя като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и въвежда възражение за прекомерност на разноските на противната страна.

Ботевградският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено следното:

От фактическа страна:

Според процесния ЕФ на 22.02.2023г. в 13.48 часа, в Софийска област, община Ботевград АМ- Хемус 40+4520 км посока София -Варна, при ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведено с пътен знак В-26 и отчетен толеранс -3км(%), с МПС Мерцеес *, е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1. При разрешена стойност на скоростта 80 км/ч., е установена скорост на движение на описания автомобил от 99 км/ч и е установена превишена стойност на скоростта 19 км/ч.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител попълнил протокол, рег. № 1204р-1828/27.02.2023г. /приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г. /, в който противно на възраженията на жалбоподателя, коректно и точно е отразено, мястото на проверката, използваното техническо средство, данни за служителя оперирал със същото, дата на проверката, и подпис от съответното длъжностно лице. След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на А. ЕАД, с ползвател М. пул ООД.

По делото липсват данни на основание чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП жалбоподателят, като ползвател на автомобила, да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: протокол № 111-СГ- ИСИС/12.09.2022 г. от проверката на преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1; удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126; заповед №

81213-172/29.02.2016 г. и заповед № 81213-931 от 30.08.20, и двете на Министъра на МВР, бланка на електронен фиш; снимков материал, протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на дата 22.02.2023 г. рег. № 1204p-1828/27.02.2023г., които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между им.

От приложеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея, се установяват видът на мобилната система, и обстоятелството, че същата е одобрена съобразно нормативните изисквания, с дата на издаване на удостоверението 07.09.2017 г. и срок на валидност на същото - 07.09.2027 г. По делото са представени данни за осъществена проверка по смисъла на чл. 43 от Закона за измерванията /ЗИ/ с дата 12.09.2022 г. с протоколен номер 111-СГ- ИСИС. Резултатите от проверката установяват съответствие на одобрения тип АТСС, че грешките е превишават максимално допустимите грешки и наличие на всички необходими надписи и означения върху средството за измервания.

От самия снимков материал, автомобилът на жалбоподателя с ясно виждаш се регистрационен номер, модел и марка, е заснет от достатъчно разстояние, без около него да са заснети каквито и да било други автомобили, чиято скорост евентуално би могла да бъде засечена вместо тази на автомобила на жалбоподателя. Снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото. Ето защо възраженията, че снимковият материал е негодно веществено доказателство са несъстоятелни.

От Протокола за използване на автоматизирано техническо средство или система се установява мястото, времето, посоката на движение на контролираните МПС-та, броят и номерата на клиповете, заснети с техническо средство, както и индиректно се установява ограничението на скоростта на движение на превозните средства и наличието на пътен знак В-26, а именно, че на 22.02.2023г. автоматизирано техническо средство ARH

САМ S1 е било разположено АМ Хемус, км 40+452, за да контролира скоростта на движение на МПС-та, движещи се по АМ Хемус от гр. Варна към гр. София, при ограничение на скоростта 80 км/час, в извън населено място, въведено с пътен знак В-26. Ясно е също, че АТС е монтирано след пътния знак, тоест в зоната на действие на пътния знак ограничаващ скоростта на движение, поради което следва да се приеме, че водачът в момента на заснемането е управлявал в рамките на участъка, касаещ това ограничение. Възраженията в обратна насока съдът приема за несъстоятелни.

Приложените по делото справка за собствеността на МПС-то, са издадени от държавен орган и разполагат с доказателствената сила за удостоверените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира и установява, че собственик на заснетия лек автомобил е А. ЕАД, а ползвател е М. пул ООД

От правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП и е допустима.

При служебна проверка за законосъобразност се установи, че обжалваният електронен фиш се явява незаконосъобразен поради грешка в процесуалния ред за налагането на съответния вид санкция.

Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш. Съгласно чл. 39, ал. 2 от ЗАНН за маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, когато това е предвидено в закон или указ, овластените контролни органи могат да налагат на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв., като за наложената глоба се издава фиш.

Чрез систематичното и граматическото тълкуване на двете разпоредби се достига до извода, че законодателят предвижда реда за издаване на електронни фишове да е приложим единствено при налагането на глоби в размер над 50 лв. Разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН урежда специално правило за поведение, тъй като поставя допълнително изискване за начина, по който да се реализира отговорността в хипотезите, когато съгласно общите

правила на чл. 182 от ЗДвП следва да се наложи наказание глоба, което не надвишава 50 лева. В случай, че нарушението предвижда наказването на дееца с глоба от 50 лв. или по-ниска, процесуалният ред е издаването на фиш, а при оспорването на същия съответно развИ.не на административнонаказателната процедура чрез издаване на АУАН и НП.

Този извод следва и от изричната разпоредба на чл. 85а от ЗАНН, която предвижда, че разпоредбите на ЗДвП се прилагат само доколкото в ЗАНН няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система. Такова особено правило се явява чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, което не е било съобразено от административно-наказващия орган.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. С жалбата се претендират разноски, като съгласно представеният Договор за правна защита и съдействие заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., съдържащ разписка за получаване на уговореното адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. Представени са доказателства за изплатено възнаграждение в размер на 500 лв. Делото не се отличава с фактическа и правна помощ, и е проведено е само едно съдебно заседание, в което не се е явил адвоката на жалбоподателя, поради което възнаграждението не следва да надхвърля размера на минималното такова, дължимо съгласно Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения /предвид възражението за прекомерност/, което е именно 400 лева. С оглед изложеното до тук и предвид изхода на делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд-

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № * издаден от ОДМВР-София, с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на В. О. Р., ЕГН ***** – законен представител на М. пул ООД, ЕИК * е наложена „глоба” в размер на 50 (двеста) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА "ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ" на МВР -гр. София ДА ЗАПЛАТИ на В. О. Р., ЕГН ***** сумата в размер на 400,00 (четиристотин) лв., разноси по АНД № 219/2023 г. по описа на РС Ботевград, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____